

Jednání zastupitelstva

Zastupitelé dne 16. března na svém dalším zasedání jednali o odkupu pozemků soukromých majitelů v místě plánované cyklostezky okolo trati z Polic na Branky. Schválili také záměry směny pozemků pro vedení trasy cyklostezky.

Zastupitelstvo se také zabývalo schválením smlouvy přeložky elektrického vedení na připravované stavbě „Komunikace pod Klubovnou“. Na tuto stavbu se nyní připravuje projekt.

Z-BOX

Zastupitelé schválili smlouvu s firmou Zásilkovna na umístění Z-Boxu v naší obci. Už brzy si zde budou moci občané nechat posílat své zásilky a vyzvednout si je pomocí svého chytrého telefonu. Z-Box bude umístěn na dolním konci u obecní stodoly.

Karel Hlavica, starosta

Velikonoce

Drazí bratři a sestry, nedávno jsme si připomněli rok od začátku pandemie. I když je to doba těžká a vyžaduje hodně sebezapření, dá se z ní mnohému naučit: Zve k zamyšlení, ztišení, zpomalení, k přetřídění dosavadních hodnot, k většímu přimknutí se k Bohu... Pro mne to hodně koresponduje s postním obdobím, které nás zve k těm samým věcem. Je moc dobré, když si v této době vykonáme pobožnost Křížové cesty – veřejně nebo soukromě (doma nebo v přírodě). Ve světle křížové cesty pak můžeme přemýšlet, jak moc stálo Ježíše naše vykoupění. Můžeme porovnat svoje utrpení s tím Jeho, můžeme se s ním spojit a obětovat ty svoje bolesti a těžkosti s Ježíšovými. Příliš málo rozjímáme nad Ježíšovým utrpením – příliš málo. Ať je nám tento čas možností a důvodem rozjímat o Jeho utrpení víc. Ať tuto dobu prožíváme jako opravdoví křesťané – společně s Ním a opření o Něho. A když budeme slavít nejdůležitější svátky naší víry-svátky Velikonoční, ať prožijeme, že Ježíš je silnější než smrt, utrpení i nemoc. V této těžké době na Vás myslí, modlí se za vás a žehná Vám

o. Jan.

ZPOVĚĎ

Dobré prožití Velikonoc závisí hlavně od dobré zповědi. Připomínám, že každý pokřtěný křesťan má povinnost alespoň jednou za rok přistoupit ke sv. zповědi (zvláště na Velikonoce). To je to minimum, které mám udělat.

Já ale doufám, že nejsme jen minimalisté a uděláme ochotně pro Ježíše něco navíc. Rozjímání nad Ježíšovými utrpením nás má pohnout k lítosti nad našimi hříchy, které taky obtížily jeho kříž a způsobily, že trpěl ještě víc. Na požádání rád vyzpovídám kohokoli a kdekoli.

ADORACE V BRANKÁCH

1.4.	ZELENÝ ČTVRTEK	18:30-19:30
4.4.	VELIKONOČNÍ NEDĚLE	14:00-15:00

HLÍDÁNÍ BOŽÍHO HROBU

3.4.	BÍLÁ SOBOTA	9:00-21:00

PROGRAM MŠÍCH SV. V BRANKÁCH:

1.4.	ZELENÝ ČTVRTEK	17:30
2.4.	VELKÝ PÁTEK	17:30
3.4.	BÍLÁ SOBOTA	21:00
4.4.	VELIKONOČNÍ NEDĚLE	10:00
5.4.	VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ	10:00

Zápis do 1. ročníku Základní školy

Vážené rodiče, vzhledem k epidemiologické situaci a doporučení MŠMT se bude zápis do 1. ročníku základní školy v Policích konat **od 6. do 16. dubna 2021** bez osobní přítomnosti dětí a rodičů. Veškeré podklady a informace potřebné k podání žádosti a k vyplnění budou zákonným zástupcům doručeny na adresu bydliště do poštovních schránek nebo je možnost vyzvednout si je po telefonické domluvě ve škole. Vyplněné žádosti a ostatní podklady prosím doručte zpět do školy nejpozději **do 16. dubna 2021**, a to do poštovní schránky školy, poštou na adresu ZŠ a MŠ Police, Police 124, okres Vsetín, 756 44, elektronicky na e-mailovou adresu školy policezs@seznam.cz nebo datovými schránkami bhnmngt. Veškeré informace budou průběžně zveřejňovány a aktualizovány na stránkách školy www.pohodova-skola.webnode.cz nebo na hlavních dveřích budovy školy.

Velmi děkuji za pochopení a spolupráci a do dalších dnů přeji hlavně hodně zdraví.

Mgr. Lucie Kristová, ředitelka

„Duben chladný a deštivý – úroda nás navštíví.“

Eva Mikulenková
cérka „na baterky“

Evo, tvrdíš s úsměvem, že jsi náplava přivdala ses do Polic. Jak jste se seznámili s manželem a kde jste měli svatbu?

Seznámili jsme se na Vsetíně v jedné restauraci. Rozuměli jsme si od první chvíle a doufám, že to tak i zůstane. Chodili jsme spolu asi rok, hodně jsem ho tahala na procházky což mi nezapomene ještě teď připomenout. Svatbu jsme měli v sousední dědině v Pozděchově v evangelickém kostele.

Pocházíš z Prlova. Je to malebná Vizovická vrchovina, ale se smutnými příběhy z druhé světové války.

Ano smutných příběhů z války je v naší vlasti hodně, neměli bychom zapomenout co se stalo. V Prlově to bylo už v podstatě na samém konci války, ustupující Němci se ještě stačili pomstít za to, že lidi pomáhali partyzánům. Po krutém vyslýchání a mučení obyvatel, kdy chtěli zjistit kde jsou a kdo partyzánům pomáhal, zapálili několik domů a dovnitř nahnali domnělé podezřelé. Důkazy neměli žádné, protože nikdo z občanů nepromluvil, nezradil. V tomto duchu jsem s kamarády vlastně prožila celé dětství, byli jsme hrdí na naše statečné dědečky a babičky. Většina her teda byla na partyzány. K tomu byl potřeba nějaký samopal většinou vlastní výroby, co kdo doma našel. Léтали jsme věčně někde venku a domů jsme sa vracali až při setmění.

Máš sourozence?

Mám dva starší bráchy, kteří mě mívali na starost, takže holčičí zájmy a hry jsem nějak vůbec

neprožívala ani mi to nechybělo.

Vizovice a Zlín znáš?

Ve Vizovicích jsem pět let pracovala, takže se dá říct, že to tam znám. Ovšem proslulé Trnkobraní jsem navštívila pouze jednou, prostě mně nelákají masové akce, kde je hlava na hlavě. Mám ráda zámecký park, hodně jsem tam chodívala relaxovat. Do Zlína jsem jezdila do práce hned po škole, takže si ještě pamatuju slavný Baťák trh. Dnes tam stojí budova Baťovy univerzity. Město se mění strašně rychle už tam moc často nejedím, když už tak spíš jen na nákupy. Na Vsetín jsem chodila do školy, ten jsme s kámoškou procouraly v podstatě celý, paradoxně nejmíň jsem znala Valašské Meziříčí, které začínám poznávat až teď.

Police a Prlov Valašsko je to furt. Vidíš nějaký rozdíl?

Prlov a Police jsou velikostně i co do počtu obyvatel zhruba stejné. Opravdu hooooódně velký rozdíl pro mě byl ten kopec. Prlov i okolní vesnice jsou schované v údolíčku, kolem samé kopečky, ale jinak si to Valašsko nejde ani představit. Máme příbuzné na jižní Moravě a sestřenka sem moc ráda jezdí právě kvůli těm kopcům. Odtud je krásný výhled na všechny strany, jenom mi vadí, že tady vyfukuje 366 dní v roce.

Takže máš v žilách i Slováckou krev?

To ne, na jižní Moravu se po válce stěhovalo hodně lidí, kvůli úrodnější půdě, tím pádem oni pocházejí z Valašska. Takže je srdce táhne v podstatě domů.

Aha no jasně. Pátráš po svých předcích i po předcích Mikulenků. Co už jsi zjistila?

Minulost mě vždycky lákala tím tajemnem, že přesně nevím, jak se co stalo a díky své velké zvědavosti jsem začala pátrat odkud vlastně pocházím. Doma si dělali srandu, že chci zjistit, jestli nejsem nějaká šlechtična. No nejsem, bohužel! Moc velké území jsme neobývali většinou to byly jenom okolní obce. Děda byl truhlář a sedlák, ten druhý pekař. Došla jsem až do roku 1840 a dál se už asi nedostanu, protože většina záznamů je latinsky nebo nečitelná. S rodinou manžela jsem začala, když se narodil Vojta, takže moc daleko nejsem, teď už mi nezbyvá tolik času. Manžel Petr má dva bráchy, bratrance, strejdu a jelikož jsou to všichni chlapi a bydlí tady, tak je Mikulenků plná dědina. Tchán mi vyprávěl, že se děda nebo praděda přistěhoval do Polic. Takže v podstatě už tady bydlí asi pátá generace.

Ve městě jsi netoužila žít?

Ne to určitě ne. Jsem tělem i duší cérka z vesnice. Ve městě je asi lepší ta dostupnost všelijakých institucí, ale to mi vůbec nechybí naopak miluju přírodu a pokud bych nemohla jít někam ven asi bych to nesla velmi těžce.

Říkalas, že ses vyučila jiný obor, než sis přála, ale nakonec tě osud přitáhl k tomu původnímu.

Jak už jsem zmínila, při těch našich hrách jsme potřebovali různé zbraně, ale kde je vzít? Začali jsme si je vyrábět sami, samozřejmě ze dřeva což bylo dostupné a jednoduché, teda pokud umíte aspoň zatlouct hřebík. Tak se začala formovat láska ke dřevu. Hrozně se mi líbilo, když jsme přijeli k dědovi a já jsem mohla jít do dílny, tu vůni opracovaného dřeva si pamatuju ještě teď. Můj návrh jít na učňák na truhláře mi mamka rozmluvila stejně jako zdravku. Nakonec padla volba na dámskou krejčovou, bohužel mně šití moc nebavilo a do dneška nebaví. Říká se, že co se má stát to se stane a v mém případě to platí na 100 %. Po škole jsem asi rok vydržela ještě u šití, a to jsem definitivně zjistila, že to není můj šálek kávy. Pak montáž kabelových svazků pro automobilový průmysl to mě bavilo také, jenže firma zkrachovala. Další v pořadí byla práce ve dřevovýrobě to už mi bylo jasné, že jinač nechci. Bohužel firma po požáru skončila. V současné době dělám ve výrobě nábytku a jsem spokojená.

Takže dřevo! Budeš to nějak rozvíjet dál i v soukromí?

Práci se dřevem rozvíjím v podstatě celý život v hojně míře jako samouk. Většinou je to stylem pokus omyl. Ještě, že dřevo je užitečné i na topení. Teď si vozím z práce odřezky, Petr vřdycky protočí oči, když to vidí, ale podporuje mě, a to mi stačí. Ostatně i bližší seznámení s manželovými rodiči proběhlo v lese. Asi zůstali trochu v šoku, když jsem pomáhala Petrovi řezat motorovou pilou. Mám doma elektrickou lupenkovou pilku, takže se teď učím vyřezávat. Určitě bych nechtěla, aby mi vůně dřeva zmizela ze života.

To je vtipné to znamená, že jste se seznámili v lese, když jsi měla v rukou motorovou pilu?!

To zní hodně strašidelně. Samozřejmě, první seznámení proběhlo v pohodlí domova. To byla asi druhá návštěva, chtěla jsem jim pomoci v lese, nebudu tam přece jenom tak stát. Podobný šok zažili i moji kolegové v práci, když jsem si potřebovala něco nařezat na pile, teď už to tak výjimečné není, zvykli si.

Máte s manželem dvě děti, žijete s jeho rodiči v jednom domě. Mezigenerační soužití už nejsou tak běžná, ale vzhledem k vašemu seznámení s pilou v ruce se asi hned nastavila pravidla /hahaha/. Teď vážně jak se vám společně žije?

Myslím, že to není až tak neobvyklé. Samozřejmě je to střet dvou generací, vlastně teď už tři a když bude každý trvat na svém nebude to fungovat. Je to hodně o toleranci, a hlavně o domluvě. Na druhou stranu sem tam babičku využijeme na hlídání dětí, ale snažíme se to moc nepřehánět. Je fakt, že ta motorová pila je také pádný argument.

Jsi dobrovolný hasič, proč to děláš a co to obnáší?

Na dědině je hasič, fotbalista nebo myslivec snad každý. S kamarádkou jsme s hasičama začali asi v patnácti, trvalo to asi dva roky. Pak jsme znovu našly partu cérek s kterými jsme začali jezdit po soutěžích a musím podotknout, že většinou byl úspěch. To bylo asi v devatenácti, byla to super parta. Jako hasiči jsme pořádali spoustu akcí nebo pomáhali kde bylo potřeba. Každoročně samozřejmě Fašanky, Dětský den, Memoriál, to je hasičská soutěž. A spoustu dalších věcí, kde bylo třeba něco pomoci. Nejvíce to bylo asi o té partě skvělých lidí. Na konec sezóny bylo vřdycky rozloučení, bečka, špekáčky, kytara a zpěv. Samozřejmě že hasiči nejsou jenom o soutěži, pomáhají, kde je potřeba, a to je dobře **Zdědila jsi sluchový diskomfort. Díky dnešní medicíně, už je skoro zanedbatelný, ale jak jsi se s tím vyrovnávala? Asi to není tak neobvyklé, nebo ano?**

Ojedinělé to určitě není. Lidí, kteří mají problémy se sluchem je pořád víc. Moje mamka je hluchá celý můj život a znakovku neumí, naučila se odezírat, když postupně ztrácela sluch a umí to velmi dobře. Kdo ji nezná tak si skoro ani neuvědomí, že neslyší. Nedovedla jsem si představit co všechno musela překonat až když jsem to zažila taky. Ztrácela jsem sluch postupně, začala nosit naslouchadla, ale ty zesilují jenom tóny, které člověk ještě slyší. Takže něco slyší, ale nerozumí řeči. O kochleárním implantátu KI mi poprvé řekl brácha, který má také problém se sluchem. Jde vlastně o operaci, kdy se do ušního šneka zavede elektroda, která dává impulsy těm sluchovým buňkám. Hodně zjednodušeně řečeno. Bylo to těžké rozhodování, Vojta ještě neměl ani rok, a přece jenom to je operace hlavy a mohlo se stát cokoliv. Nakonec jsem do toho šla, byla jsem v Brně kde mě doktor seznámil se vším, jak co funguje a co se může stát.

Po operaci jsem ještě měsíc čekala na zapojení vnějšího procesoru a v té době jsem přestala slyšet úplně i na druhé ucho, prostě tichá domácnost, hrůza. Po zapojení to bylo jedním slovem bomba, po skoro dvaceti letech zpívali ptáci, až jsem se divila, jak může Vojta v takovém randálu spát venku v kočárku. Spousta různých dalších zvuků co si člověk ani neuvědomuje. Samozřejmě jsem neslyšela hned všechno, museli jsme postupně zesilovat, aby si mozek stačil zvyknout na nové vjemy. Vlastně jsem se začínala slyšet úplně od začátku, poznávat jaký zvuk k čemu patří, ale stálo to za to. Takže jak se naskytla možnost na operaci i druhého ucha nebylo proč váhat. Ovšem ne vždycky je ta operace bez problémů, hodně lidí má problémy s rovnováhou, dvojité vidění, závratě a někomu třeba nepomůže vůbec. Hodně mi pomohl Petr, měl se mnou trpělivost a samozřejmě i děti.

Napadá mě glosa, že za chvíli budeme takové „čipy“ za uchem jako monitoring nosit všichni... Máš skvělý smysl pro humor, zvládáš to úžasně a vyzařuješ klidnou energii, usmíváš se i očima.

V dnešní době bezdrátových sluchátek a handsfree už nejsem takový „exot“. Ale za sebe jsem ráda, že je vývoj techniky na takové úrovni. Smysl pro humor ten mi opravdu nechybí umím si dělat srandu i ze sebe, a to není zase tak běžné. Samozřejmě sem tam vybuchnu, ale to asi každý. Snažím se šířit kolem sebe pohodu a smích, někdy možná až moc.

Jaká jsi máma? Máte s manželem stejné názory na výchovu? A co současná situace?

To je otázka vyloženě pro naše děti! Radši ani nebudu domýšlet co by na to mohly říct. Každá matka je skvělá! Beru to tak, že dítě, když se narodí tak je osobnost a my mu můžeme jenom pomoci najít cestu. Pokud ho budeme chtít předělat ke svému obrazu tak ho můžeme jedinečně zlomit. Snažíme se jim všechno vysvětlit co je dobře a co ne, někdy i ručně, ale to je málokdy. Současná situace je nápor na nervy všech. Terezka je ve čtvrté třídě, takže do jisté míry samostatná, sem tam nějaký problém. Vojta jako předškolák má už taky nějaké povinnosti, ale zvládá to dobře. Já mám práci na částečný úvazek, tak se o ně ráno postarám, když teda chodili do školy. Teď se s Petrem střídáme po týdně, sem tam musí pomoci i babička.

Co ti dělá v životě radost a co ti vadí?

Radost mi dělá moje rodina, mám kolem sebe dobré přátele a kamarády. Hraju na kytaru a

prozpěvuju. Hodně mi vadí neupřímnost a přetvářka, ráda řeším věci na rovinu.

Hraješ na kytaru? Od kdy a co? A hraješ a zpíváš i dětem?

Na kytaru jsem se začala učit už v patnácti, brácha si přivezl kytaru a zpěvníky z vojny, tak jsem toho využila. Jak hraju to musí posoudit ostatní, ale myslím, že to není zas tak nejhorší zážitek. Většinou jsou to takové táboremé písničky všeobecně známé. Když byly děti malé, a ještě mi do toho nemluvily, bylo hraní jednodušší. Teď stačí sem tam zazpívat písničku večer, třeba místo pohádky. Upřímně nevím, jestli je lepší můj zpěv nebo hra na kytaru, ale zatím si nikdo moc nestěžoval.

Co je pro tebe v životě důležité a co ne?

Opět moje rodina ta je nejdůležitější. Ten dnešní shon, kdy nikdo nemá na nic čas a až pozdě zjistí, že se stačilo jenom zastavit, to mi nepříjde moc důležité.

No – momentálně jsem všichni zastaveni docela dost a nevíme co bude dál...jak to vnímáš?

Je to hra na nervy všech. Hlavně je třeba se trochu zamyslet sám nad sebou, jak se k tomu postavit. Snažíme se omezit kontakty, nejtěžší bylo to vysvětlit dětem, ale myslím, že i Vojta to jakž tak chápe. Vždycky se snažíme s něma probírat věci tak, aby to pochopili. Teď musíme jen věřit, že se situace zlepší a časem se vrátíme zase do starých kolejí.

Jezdíš na kole, nebo raději chodíš po svých?

No na kole je to tady hodně dobrodružné, hlavně ta cesta zpátky, ale jezdíme hodně i s dětma. Chození mi taky nečiní potíže, aspoň zatím. Spíš výlety do přírody vyčistit si hlavu a chvíli nepřemýšlet.

Autem jezdíš ráda?

Auto je moje srdcovka. Do autoškoly jsem si šla už jenom pro řidičák hned v osmnácti. Od té doby jezdím pořád. Někdy nechám řídit i manžela...

Ha! No a kdo u vás třeba vaří nejčastěji? A máš nějaké oblíbené jídlo?

Nejčastěji já, ale vůbec mně to nebaví. Snažím se přitáhnout i děti a docela je to baví. Ten úklid po jejich pomoci to už je jiná věc. Nejoblíbenější jídlo nemám, ale na prvním místě jsou jídla na sladko.

Napadá mě mnoho témat na povídání s tebou zkus nějaké uhodnout...

Tak takovou odvalu nemám. Nejspíš to dopadne tak, že něco navrhu a pak budu zase muset na něco odpovídat. Ale vážně, třeba sport nebo pár tipů, jak se doma nezbláznit!

Dobře, takže co sport a ty?

Jestli jsem si to nemyslela! Ke sportu mám pozitivní vztah. Na základce jsem chodila do atletiky, jezdili jsme na soutěže, dokonce mám pár diplomů za skok do výšky. Košíková, vybíjená, tenis asi to nebudu jmenovat všechno. Co nemusím je běhání na delší tratě. Hodně jezdíme na kole už jsme to s dětma zvládli aj do Prlova k babičce.

No a teď tedy pár tipů, jak se doma nezbláznit?!

To ještě pořád ladím a teďka to začíná být opravdu náročné. Hodně mě uklidní hra na kytaru, knížka nebo si zalezu do sklepa a dělám něco se dřevem. Prostě každý občas potřebuje chvílku jenom sám pro sebe, respektuju to i u dětí. Ještě mám trochu výhodu v tom, že když nechci už nic slyšet prostě si můžu vypnout sluchátko. Zatím jsem to neudělala, ale ta možnost je!

No jasně hahaha...tak slovo na závěr?

Žijte tak abyste nelitovali ani jediného prožitého dne.

Foto a text: Jana Janěková

Společenská kronika

Jubileum

V měsíci březnu 2021 oslavili své životní jubileum:

Vojtěch Černochoch	75 let
Alois Svoboda	65 let
Jiří Foltýn	65 let

Do dalších let přejeme oslavencům hodně zdraví, štěstí, pohody a životního elánu v kruhu svých nejbližších.

Úmrtí

Jednou vás opustím, modré hladiny vod.

Vás kopce, k horám tam v dálce nizoučký schod, divizny, proti nimž chudnou plápoly svíc.

Jednou vás opustím navždy – nebude nic.

Na konec pozemské pouti došli naši spoluobčané paní **Helena Valová** a pan **Radomír Veselý**. Pozůstalým rodinám vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Markéta Stříteská předsedkyně kulturní a sociální komise

Poplatky

Stočné

Poplatek za stočné na rok 2021 je stanoven dle směrných čísel roční spotřeby vody na obyvatele a schválené výše stočného. Platba činí 600,- Kč na obyvatele, který je napojen na splaškovou kanalizaci. Poplatek byl splatný do **31. března 2021**. **Žádáme všechny, kteří poplatek dosud neuhradili, aby tak učinili nejpozději do 9. dubna v hotovosti na Obecním úřadě v Policích nebo převodem na č. ú. 8922851 kód banky 0100 variabilní symbol: 232100+číslo popisné.**

Poplatek za svoz a likvidaci odpadu

Sazba poplatku za svoz a likvidaci odpadu činí 500,- Kč. Poplatek platí fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt. Poplatek platí i fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba. Poplatek je splatný do **31. května 2021** v hotovosti na Obecním úřadě v Policích nebo převodem na č. ú. 8922851 kód banky 0100 variabilní symbol: 134000+číslo popisné.

Poplatník je povinen ohlásit na Obecní úřad v Policích vznik nebo zánik své poplatkové povinnosti do 15 dnů ode dne jejího vzniku.

Marie Černochová, účetní

Humanitární sbírka

Obecní úřad ve spolupráci s Diakonií Broumov pořádá ve **středu 14. dubna 2021 od 7:00 do 17:00** humanitární sbírku. Darované věci prosím zabalte do krabic nebo igelitových pytlů.

Prosíme o darování pouze **nepoškozených** oděvů, obuvi, batohů a tašek s funkčními zipy. Poškozené věci nemůže Diakonie dále darovat a jejich likvidace je finančně velmi náročná.

Darovat můžete také lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, přikrývky, polštáře, deky, záclony, závěsy, knihy.

Nelze darovat znečištěný, poškozený a vlhký textil, větší elektrospotřebiče, nábytek, jízdní kola, matrace, nádobí.

Za vaše zapojení do sbírky děkujeme.

Marie Černochová, koordinátor sbírky

Víla Polička

Klárka, Vítek a Hanička

Uklidme Police

Myslivecký spolek Jasenec-Police pořádá v **pátek 9. dubna** akci „Uklidme Police“. Úklid bude probíhat v malých skupinách v rámci rodin za dodržování hygienických opatření. Ochranné prostředky a pytle na odpad se budou vydávat v **17:00** hodin na točně. Pro děti bude připravena malá dobrota.

Jiří Stříteský, předseda

Svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu

V **sobotu dne 10. dubna 2021** se proběhne svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu na obvyklých místech:

U kříže na horním konci 08:00 – 09:00

Na točně 09:00 – 10:00

Na křižovatce k farmě 10:00 – 11:00

Prosíme občany, aby osobně předávali odpady svozové firmě a nevytvářeli hromady.

Současně se sběrem nebezpečného odpadu provedou místní hasiči svoz železného šrotu, autobaterií a vysloužilých elektrospotřebičů, které prosíme nachystejte před své domy v **sobotu 10. dubna**. Děkujeme.

Odvoz odpadu

Komunální odpad se bude vyvážet ve **středu 7. dubna**, další svoz je **ve středu 21. dubna**. Svoz pytlů s plastem od domů bude **ve středu 14. dubna**.

Kronika

Z historie hasičů v Policích.

Již dlouho zabývali se vážení mužové myšlenkou založit sbor dobrovolných hasičů v naší obci však bez výsledku, neboť nebylo nikoho, kdo by se té věci ujal, nikoho, kdo by učinil počátek. Konečně odvážili se kroku toho vpřed mužové, kteří si zaslouží jmenování býti. Jsou to zejména Karel Ryšánek, hospodský a tehdejší starosta obce, Julius Kunda – správce školy, Jan Svoboda – rolník č. 3, František Ječmen – rolník a mnoho dalších. Překonavše všechny překážky, dali se jmenování mužové do vypracování stanov a pak do verbování mužstva. A šlo to – a proč by ne – byla zde chuť a kdo s chutí do nějaké práce jde, má výsledek napřed zajištěn. Již 24. června 1894 byly stanovy sepsány.

Po založení sboru, péčí obecního zastupitelstva byla pořízena výzbroj a výstroj v úhrnné tehdejší ceně 1400,- zlatých. V roce 1896 bylo ve sboru již 45 členů. Dalším přikupováním byla pak výzbroj doplňována, přičemž se prokázala láska občanstva ke sboru, neboť několikrát peněžními sbírkami a jinými dary byla umožněna lepší výzbroj sboru. V držení sboru bylo 8 kusů malých přenosných kovových stříkaček, tzv. tyrolského typu. Mužstvo bylo vybaveno přilbicemi, sekerami, pásy, lany i karabinami, blůzami spodky plátěnými a pštalnkami. Velmi záhy po svém založení vstoupil sbor do Hasičské župy Valašské č. 32, později zvané podle svého starosty Župy Pagáčovy. Účelem hasičských žup bylo zejména: zdokonalení, jednotné utváření a rozšíření hasičství, šíření nových poznatků, vzájemné působení při požárech a vzájemná pomoc a péče o dodržování zákonů a nařízení týkajících se ochrany proti požárům.

Na přelomu století byla zakoupena stříkačka od firmy R. A. Smékal v Čechách. V roce 1910 byla však tato stříkačka již „valně porouchaná“ a proto byla firma vyzvána obecní radou k prohlídce a opravě stříkačky. Nedošlo však k dohodě, a proto se dne 12. června 1910 Obecní rada usnesla: „Nechati řádně tuto stříkačku opravit u firmy Vystrčil a syn v Telči. Oprava tato má státi obnos 400 korun. Dále bylo usnešeno zakoupiti novou dvoukolovou stříkačku u téže firmy a sice za cenu 800 korun. Objednávka budiž učiněna ihned a pak buď objednáno 100 metrů hadic a 4 m savic“.